

แรงงานของความรักและ ...

พุทธศาสนศึกษาฉบับนี้คงจะออกล่าช้าตามเคย... ไม่มีคำขอโทษจากกองบรรณาธิการ แต่เราก็หวังว่าท่านผู้อ่านจะให้อภัย การงานประเพณี (หมายถึงการทำงานพิเศษนอกเหนือจากงานประจำคือการสอนหนังสือ) ไม่มีอะไรตอบแทน นอกจากความเหน็ดเหนื่อย แต่เราจะทำกันต่อไปอย่างรื่นเริงเพราะศาสนิกจะเห็นความมั่งคั่งทางวิชาการภายในประเทศ (ที่เรารัก) นี้

มีเรื่องน่ายินดีที่เราคิดว่าสมควรแจ้งให้ท่านผู้อ่านทั้งหลายทราบร่วมกันคือ ณ เวลานี้ จำนวนสมาชิกของพุทธศาสนศึกษาได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นการเพิ่มอย่างช้าๆ ทั่วสม่ำเสมอ ตัวเลขปัจจุบันจะช่วยให้กองบรรณาธิการรู้สึกว่าการงานที่ลงไปไม่เสียเปล่าไปกับสายลม เราเริ่มมั่นใจว่าการงานแห่งความรักจะไม่ตาย ดังประจักษ์พยานคือศาสนาทั้งหลายที่ผลิบานอยู่ในความรู้สึกของผู้คนทั่วโลกเวลานี้ พระศาสดาในศาสนาทั้งหลายนั้นไม่เคยเรียกร้องปริมาณ การนับถือ ปริมาณนั้นจะเพิ่มขึ้นเองตามธรรมชาติ ความรักและเอาใจใส่อย่างรื่นเริงและเบิกบานต่อการงานที่ทำต่างหากที่เรียกร้องความศรัทธาจากมหาชน ศาสนาเริ่มจากจุดเล็กๆ... จากคนเพียงคนเดียวก่อน... แล้วจึงค่อยๆ แผ่ขยายและซึมซับไปทุกอณูของแผ่นดิน

เราได้แต่หวังว่า ท่านครูบาอาจารย์ตลอดจนท่านผู้อ่านนอกมหาวิทยาลัยจะรู้สึกอยากร่วมสนุกและรื่นเริงกับงานที่ดูจะไม่ค่อยน่ารื่นเริงที่เราากำลังทำอยู่นี้ เขียนบทความมาแลกเปลี่ยนกันอ่านบ้างนะครับ